

Sygn. akt II Ca 941/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Grzesik

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. przeciwko L. J.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Choszcznie z dnia 9 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 344/15 upr.

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Choszcznie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi

rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 941/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 9 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Choszcznie oddalił powództwo (...) (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. skierowane przeciwko L. J. o zapłatę kwoty 1.131,58 zł z odsetkami i kosztami.

Sąd Rejonowy stwierdził, że w przedmiotowej sprawie przedłożona przez powoda umowa nie stanowiła wyłącznej regulacji praw i obowiązków stron umowy. Powód nie przedłożył regulaminu oraz tabeli opłat i prowizji stanowiących integralną część umowy. Brak było zatem podstaw do ustalenia całej treści umowy. Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego załączone do pozwu dokumenty w postaci umowy cesji nie wskazują podstawy ani wysokości wysuwanych przeciwko pozwanemu roszczeń.

W apelacji od tego wyroku strona powodowa zaskarżyła wyrok w całości i domagała się zmiany orzeczenia i uwzględnienia powództwa, ewentualnie – jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz w każdym przypadku zasądzenia od strony pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania tak przed Sądem I jak i II instancji.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie przepisów prawa procesowego, a to:

I. art. 339 § 2 k.p.c. poprzez nie przyjęcie przez Sąd Rejonowy w Choszcznie za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, mimo iż podane przez powoda twierdzenia nie budzą wątpliwości o kwalifikowanym charakterze, czyli wątpliwości uzasadnionych, podczas gdy przedmiotowe twierdzenia znajdują logiczne i prawdopodobne poparcie w przytoczonych dowodach w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...) z dnia 04.02.2009 roku oraz umowy cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 roku;

II. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c., polegającą na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy, ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w uznaniu, że powód nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów, z których wynikałoby, iż umową cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. została objęta wierzytelność dochodzona pozwem podczas, gdy powód do pozwu załączył umowę cesji wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014 r. wraz z załącznikiem nr 5 do umowy, w którym wierzytelność względem pozwanego L. J. została określona poprzez wskazanie numeru umowy kredytowej, daty zawarcia umowy oraz imienia, nazwiska i nr PESEL dłużnika, wobec czego przedmiotowa wierzytelności została dostatecznie oznaczona i skonkretyzowana;

III. naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy, ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w uznaniu, że powód nie wskazał żadnych okoliczności ani nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów wykazujących wysokość oraz wymagalność roszczenia, podczas gdy przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego o numerze (...) z dnia 04.02.2009 roku zawartej pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym oraz umowy przelewu wierzytelności z dnia 27.06.2014 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a (...) (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wskazują na wysokość roszczenia względem strony pozwanej, co nie zostało zaprzeczone przez stronę pozwaną.

Ponadto na podstawie art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. oraz 382 k.p.c. apelujący wniósł o:

1. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 02.03.2011 roku o na okoliczność udokumentowania wysokości oraz wymagalności roszczenia dochodzonego przez powoda w niniejszym postępowaniu, uprzednio dochodzonego przez poprzednika prawnego powoda;
2. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z postanowienia Sądu Rejonowego w Choszcznie I Wydziału Cywilnego z dnia 12 lipca 2011 roku, w sprawie o sygn. akt I C 829/11 o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu na okoliczność udokumentowania wysokości oraz wymagalności roszczenia dochodzonego przez powoda w niniejszym postępowaniu, uprzednio dochodzonego przez poprzednika prawnego powoda;
3. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci załącznika nr 1 do Umowy limitu - Tabeli opłat i prowizji dla limitu kredytowego (...) (...) na okoliczność wysokości roszczenia powoda w zakresie należności dochodzonej z tytułu kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona doprowadzając do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. W ocenie sądu odwoławczego Sąd Rejonowy nie rozpoznał bowiem istoty sprawy, a ponadto wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości.

Wydając wyrok zaoczny Sąd Rejonowy zapomniał zupełnie o treści art. 339 § 2 k.p.c. W okolicznościach opisanych w hipotezie art. 339 § 1 k.p.c. przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Jak wynika z uzasadnienia wyroku, w którym Sąd powołał się m.in. na przepis art. 339 § 2 k.p.c. – przyczyną oddalenia powództwa miało być nieudowodnienie

zgłoszonego żądania, nie zaś wątpliwości co do faktów, na które strona powodowa się powołuje ani też uznanie, że żądanie ma na celu obejście prawa.

Tymczasem, wydając wyrok zaoczny postępowania dowodowego nie przeprowadza się; robi się to jedynie wyjątkowo i po to tylko, by przekonać się, czy twierdzenia pozwu nie budzą wątpliwości albo nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Mechanizm przewidziany w art. 339 § 2 k.p.c. odwołuje się do procesu opartego na zasadzie kontrydiktoryjności: sąd cywilny nie bada na ogół rzeczywistej treści stosunków prawnych łączących strony, poprzestając na ich twierdzeniach co do ich wzajemnych relacji. Z tego powodu fakty przyznane, a nawet fakty niezaprzeczone przez drugą stronę, mogą być uznane za udowodnione (art. 229 i 230 k.p.c.). W konsekwencji, jeśli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd akceptuje twierdzenia powoda przytoczone w pozwie. Ustawodawca wychodzi z założenia, że skoro pozwany – prawidłowo zawiadomiony o rozprawie i pretensji strony powodowej – nie wdaje się w spór, to znaczy, że faktom w pozwie powołanym nie zaprzecza.

Na takiej samej filozofii opiera się postępowanie upominawcze, nakazowe, a – nade wszystko – elektroniczne postępowanie upominawcze, gdzie sąd wydaje rozstrzygnięcie nie wymagając żadnych dowodów, a to, czy postępowanie dowodowe toczyć się będzie i w jakim zakresie zależy od inicjatywy pozwanego. Dlatego właśnie wyrok zaoczny może uwzględniać powództwo nawet wówczas, gdy powód nie przedstawia żadnych dowodów.

Sformułowanie zawarte w art. 339 § 2 k.p.c. "przyjmuje się za prawdziwe" - uzasadnia twierdzenie, że chodzi o konstrukcję "domniemania". Należy jednak zastrzec, że jest to domniemanie mające swoisty charakter, u którego podstaw leży fikcja przyznania.

Jeżeli jednak twierdzenia o faktach budzą uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa, to w takim wypadku postępowanie dowodowe powinno być przeprowadzone, choć w istocie będzie się ono ograniczało jedynie do dowodów zawnioskowanych przez powoda i ewentualnie dopuszczonych przez sąd z urzędu.

W przedmiotowej sprawie sporządzono jedynie skrócony protokół rozprawy (art. 157 § 2 k.p.c.). Sąd Rejonowy nie przeprowadził zatem żadnych dowodów w sprawie. W uzasadnieniu orzeczenia powołuje się jednak na dowody i analizuje je, ocenia.

W sytuacji zatem gdy Sąd zdecydował się na oddalenie powództwa bez przeprowadzenia postępowania dowodowego powinien jedynie na podstawie przytoczonych w pozwie faktów wykazać, że twierdzenia pozwu budzą wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Analiza dowodów bez ich przeprowadzenia stawia w niekorzystnej sytuacji stronę powodową, prowadzi do naruszenia zasady równości stron w procesie.

Z uwagi na powyższe argumenty, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.